

Nr 68.

Av herr **Ekman, Karl Johan m. fl.**, med förslag till förordning angående skyldighet att inhämta polismyndighets tillstånd till vissa nöjeställningar m. m.

I ordningsstadgan för rikets städer den 24 mars 1868, § 13, är stadgat, att för anställande av bal, maskerad, lekstuga med flera särskilt angivna nöjeställningar, avsedda för allmänheten, erfordras tillstånd av vederbörande polismyndighet.

Detta stadgande gäller emellertid endast *städerna* samt de *särskilda orter*, där ordningsstadgan eller vissa dess föreskrifter ytterligare förordnats skola lända till efterrättelse, och det avser endast nöjeställningar av ifrågasvarande art, till vilka "*allmänheten*" har tillträde.

Vissa allmänt kända företeelser inom nöjeslivet giva dock vid handen, att den reglering av nöjeslivet, som sålunda kommit till stånd, icke är tillräcklig, utan att den med avseende särskilt å förstnämnda slags tillställningar bör utsträckas dels så, att den kommer att gälla landsbygden i dess helhet, och dels så, att den kommer att omfatta även nöjeställningar, som formellt angivas såsom enskilda men i själva verket stå öppna för allmänheten.

Den "förordning angående skyldighet att inhämta polismyndighets tillstånd till vissa nöjeställningar", som i denna motion föreslås, avser att för hela landet, såväl stad som landsbygd, göra tillämpligt den uppsikt och kontroll, som redan nu är stadgad för städerna och vissa andra orter, ävensom att utsträcka densamma till att gälla alla sådana tillställningar av ifrågasvarande art, som om icke formellt så dock faktiskt äro avsedda för allmänheten.

I sistnämnda avseende möter en viss svårighet att i lagtexten karakterisera dessa quasi-privata nöjeställningar på ett sådant sätt, att de kunna tydligt skiljas från sådana nöjeställningar, vilka på grund av sin verkligt privata karaktär icke böra stå under offentlig kontroll. Förutsättningen för, att en danstillställning anordnad av en förening, klubb eller annan sammanslutning skall kunna betraktas såsom en enskild nöjeställning, måste ju dock vara den, att föreningen är *sluten*, så att allmänheten ej utan vidare äger tillträde till densamma. Men en sådan egenskap kan icke tilläggas föreningen med mindre än att en uttrycklig eller underförstådd sär-

skild individuell *prövning* av de inträdessökande äger rum. Är en sådan särskild prövning principiellt eller faktiskt icke för handen, utan vem som vill av allmänheten eller av en särskild grupp personer (studerande, tjänstemän, arbetare o. s. v.) kan när som helst själv bereda sig inträde i föreningen, måste densamma anses vara av en så allmän karaktär, att åtminstone i nu ifrågakavande avseende en kontroll från det allmännas sida över nöjeslivet inom föreningen lika väl som över det allmänna nöjeslivet må anses berättigad och påkallad. Förslagets § 1 är i enlighet härmed avfattad.

Med hänsyn till de svåra olägenheter, som på många orter visat sig vara förenade med de, ofta i förvärvssyfte, uppsatta dansbanorna, har i andra stycket av § 1 införts ett stadgande därom, att polismyndigheten icke äger meddela tillstånd till nöjestillställning av ifrågakavande art, då vederbörande kommun beslutat, att dylika tillställningar icke må inom kommunen förekomma. Ett dylikt "kommunalt veto" emot dansen får emellertid icke avse enskilda nöjestillställningar eller enstaka allmänna danstillställningar, som vid vissa tillfällen (t. ex. vid nyår eller midsommar) kunna ifrågakomma, utan det är inskränkt till att gälla endast sådana danstillställningar, som *yrkesmässigt* eller på ett mera *stadigvarande sätt* anordnas inom kommunen.

Bestämmelserna i övrigt i förslaget äro i möjligaste mån anpassade efter de liknande bestämmelser, som redan finnas införda i ordningsstadgan för rikets städer.

Därest riksdagen skulle anse sig icke kunna omedelbart biträda det nu framlagda förslaget, vilket för närvarande synes angelägnast, hemställes alternativt, att riksdagen ville besluta en skrivelse i ämnet till Kungl. Maj:t avseende såväl dansen som möjligen vissa andra nöjestillställningar, särskilt biografförevisningar, rörande vilka en skärpt kontroll kan befinnas erforderlig.

Med stöd av vad sålunda blivit anfört yrkas vördsamt,

1:o att riksdagen ville för sin del antaga följande förslag till

*Förordning
angående skyldighet att inhämta polismyndighets tillstånd
till vissa nöjestillställningar.*

Med upphävande av vad § 13 i ordningsstadgan för rikets städer samt särskilt utfärdade ordningsföreskrifter innehålla häremot stridande förordnas som följer.

§ 1.

En var, som vill anställa bal, maskerad, annan danstillställning eller med dessa jämförlig nöjestillställning, till vilken allmänheten har tillträde mot eller utan avgift eller till vilken tillträde erhålles på grund av medlemskap i före-

ning, klubb eller annan liknande sammanslutning, däri rätten till inträde utan särskild individuell prövning står öppen för allmänheten eller för viss grupp av personer, vare pliktig att hos polismyndigheten i orten för varje gång skriftligen söka tillstånd därtill.

Har vederbörande kommun genom laga kraft ägande beslut bestämt, att alla eller visst eller vissa slag av tillställningar, som i denna förordning avses, icke må yrkesmässigt, eller eljest på ett mera stadigvarande sätt anordnade, inom kommunen förekomma, må tillåtelse till sådan tillställning ej av polismyndigheten meddelas.

§ 2.

Sökande vare pliktig, när det av polismyndigheten påfordras, ej mindre att styrka, att uppgiven lokal eller plats blivit av ägaren eller innehavaren upplåten för ändamålet, än även att om tillställningens beskaffenhet lämna polismyndigheten de upplysningar, denna äskar för att kunna meddela erforderliga ordningsföreskrifter.

Sökande har att ställa sig till efterrättelse de ordningsföreskrifter, som kunna av polismyndigheten meddelas; och får under pågående tillställning tillträde till lokalen eller platsen ej polismyndigheten förvägras.

§ 3.

Innan polismyndighetens tillstånd meddelats vare förbjudet att genom allmän tidning, anslag eller annorledes kungöra tillställningen, så ock att lämna allmänheten tillträde till lokalen eller platsen för densamma eller att utlämna inträdeskort eller att fordra, begära eller mottaga avgift för tillställningen.

§ 4.

Bryter någon mot vad i § 1 första stycket, § 2 andra stycket eller § 3 är stadgat, eller försummar ägare eller innehavare av lokal eller plats, som för tillställningen kommer att begagnas, att före tillställningens början göra sig förvisad om, att tillställningen blivit vederbörligen tillåten, böte från och med 5 till och med 500 kronor.

§ 5.

Äger tillställningen utan vederbörlig tillåtelse rum eller visar sig, att densamma åsyftar eller innebär något, som stri-

der mot sedlighet eller allmän lag eller uppkommer bland de närvarande oordning, vilken icke genom deltagarnas i den samma avlägsnande kan undanröjas, må tillställningen av polismyndigheten upplösas; och vare alla de, som å stället församlat sig, pliktiga att på nämnda myndighets uppmaning begiva sig därifrån, vid bot från och med 5 till och med 100 kronor för en var, som icke ställer sig sådan uppmaning till efterrättelse.

§ 6.

Förseelse, varom i denna förordning sägs, åtalas av allmän åklagare och anhängiggöres vid polisdomstol, där särskild sådan är inrättad, men eljest hos poliskammare och, där sådan ej finnes, vid allmän domstol i den ort, där förseelsen skett.

Böter, som enligt denna förordning ådömas, tillfalla Kronan. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmän strafflag.

Därest förestående hemställan icke skulle av riksdagen bifallas, yrkas alternativt

2:o) att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t låta, efter verkställd närmare utredning, uppgöra och för riksdagen framlägga förslag till bestämmelser rörande skärpt kontroll över vissa nöjeställningar, rörande vilka en sådan kontroll kan anses erforderlig.

Stockholm den 17 januari 1928.

K. J. Ekman.

Karl Andersson.

Carl Boberg.

Oscar Ericson.

M. Svensson.

Axel Rooth.

K. J. Gustafsson.

O. Bergqvist.